

Obec má v súčasnosti 138 domov, 631obyvateľov a celkovú výmeru 582,2 ha. Z celkovej rozlohy tvorí orná pôda 219 ha, trvalé trávnaté porasty 271 ha, záhrady 18 ha, vinice 11ha a vodné plochy 21 ha. Na území obce sa nenachádzajú lesné porasty.

Infraštruktúra

Občianska a technická vybavenosť:

- Predajňa potravinárskeho tovaru
- Knižnica
- Futbalové ihrisko
- Multifunkčné ihrisko
- Verejný vodovod
- Rozvodná sieť plynu
- Základná škola
- Materská škola

Štatistický úrad Slovenskej republiky

Deň úcty starším 27.10.2019

Sok szeretettel és tisztelettel köszöntöm Önöket a szépkorúak napja alkalmából.

Ismét eltelt egy év, és közösen tekinthetünk vissza az eddigi évtizedekre.

Minden évnek megvolt és meg van a maga saját csodája. Nem volt könnyű az életkezdés, a családalapítás, a gyermekek nevelése, iskoláztatása, és önálló életük megkezdésének támogatása. Nem egyszerűek a mai hétköznapiak sem, küzdeni a betegséggel, a nyugdíjjal, a magánnyal, vagy a szorongással. Ám mégis vannak barátok, rokonok, gyerekek, unokák, akik tisztelik és becsülik az elmúlt évek erőfeszítéseit. Szeretettel, rajongással, csicsérgéssel, nyüzsgéssel kitöltik a hétköznapiakat, nem egy esetben újabb feladatokat állítva Önök elé.

Csak akkor öregszel gyorsan, ha már nem szárnyalsz és hagyod, hogy a pesszimizmus és a cinizmus megdermessze drága, szerető szívedet. Korunkat ne a naptár számlálja, hanem a lelkünk mutassa meg mennyinek érezzük magunkat.

Furcsa természet az ember. 20 éves korunkban a 40 évest már öregnek gondoltuk, aztán ahogy telnek, az évek úgy toldók ki ez az időpont a 70-re, 80-ra, sőt tovább.

Kedves szépkorúak

Önök semmit sem öregedtek! Szemükben a szeretet, arcukon mosoly. Az életszeretet, a kedvesség és a bölcsesség mindenkit fiatalon tart. Nem számít az ősz haj, a ráncok, fiatalságuk belülről árad. Aktívan kell élni, meg kel, hogy legyen a mindennapi cél, amiért fel kell, hogy keljünk.

Községünkben a szépkorúakat a nyugdíjas szervezet karolja fel, Kacso Árpád elnök vezetése alatt, öszejönek beszélgetnek, színházba mennek. Mostanság ötórás tea címmel a kultúrotthonba vannak a találkozók, ahol Bálint Veronka halszlévé, majd Švanda Mária almáspitéjét kótolhaták meg a résztvevők. Tehát mindig van egy kis meglepetés. Egy filmre is jutott idő, közösen nézhetük meg Szentpéter esernyője című magyar filmet. Had elevenítsem fel röviden a tartalmát.

Miután Gregorics Pál megbetegszik és meghal, a sok testvér és rokon abban bíz, hogy a vagyonból ők is részesülnek, csak hogy Gregorics megviccelte őket. Vagyonát értékpapírokba fektette és belecsavarta egy esernyő nyelébe. Pár napjára rá a házban lévő tárgyakat elárverezik.

Az esernyőt egy zsidó mindenárus vitte el mindössze 1 forintért.

A másik szál Glogován játszódik. Itt él egy fiatal pap, akinek meghal az édesanyja s így a paphoz kerül kishúga Veronka. Míg a pap bemegy a templomba, hogy imádkozzon egy kicsit, addig kint hagyja Veronkát a templom előtt egy mózeskosárban. Egyik pillanatról a másikra azonban beborul, és elered az eső. A zuhogó esőben éppen arra vetődik a zsidó mindenárus. Meglátja a kis Veronkát, és hogy el ne ázzon a kislány, fölteszi az esernyőt.

A falubéliek Szent Pétert látták az árusban. Ez a felismerés hatalmas tanakodást indított el a faluban. Úgy gondolták, hogy az esernyőnek csodás ereje van. Megkívták, sőt szinte már követelték, hogy a pap minden hova az esernyővel járjon „Szent Péter esernyőjével”.

Történt egyszer, hogy egy temetésen miközben szintén a piros esernyőt tartották, feltámadt a halott. Ezek után a nép még inkább ragaszkodott az esernyőhöz. Abban éltek, hogy általa Szent Péter tette a csodát. A pap látva, hogy lelkesednek az esernyőért a helybéliek, tanácsot és segítséget kér feledtéseitől, azok pedig azt javasolják neki, hogy tartsa meg az embereket a hitben.

Az esernyő nyelét közben kicserélik. Ahogy telnek-múlnak az évek, Wibra Gyuriból sikeres ügyvéd lesz. Miután rájön mindenre, ellátogat Glogovára, hogy végére járjon az ügynek. Itt találkozik Veronkával, aki azonnal megtetszik neki. Később Veronka kihallgat egy beszélgetést, amiből megtudja Gyuri titkát. Veronka azt hiszi, hogy a fiatalember csak az esernyő miatt járt utána, de végül sikerül tisztázniuk a dolgokat. Gyuri szerelmet vall Veronkának és nem sokkal később el is veszi őt feleségül.

A rendezvény végeztével, emlékül a mai napra, maguknak is egy esernyőt ajándékozunk, remélem ez is szerencsét hoz majd önöknek. Higgyék el, hinni kell a csodákban, az ember maga egy csoda a csodát pedig az Úr teremtette.

Kedves szépkorúak köszönjük a példamutatást, emberi értéket, az életbölcsességet, tapasztalataikat, melyeket átadnak nekünk. Köszönjük féltésüket, törődésüket, gondoskodásukat, a sok fáradozást!

Kívánom Önöknek, hogy családtagjaik szeretete aranyozza be hétköznapjaikat és ünnepeiket, ajándékozzák meg Önöket vidámsággal, békességgel, figyelmükkel, szeretetükkel.

Engedjék meg, hogy a kassán született Márai Sándor: Ajándék című versével fejezzem be köszöntőmet: És mégis, ma is, így is, örökké mennyit ad az élet! Csendesen adja, két kézzel, a reggelt és a délutánt, az alkonyt és a csillagokat, a fák füledt illatát, a folyó zöld hullámát, egy emberi szempár visszfényét, a magányt és a lármát! Mennyit ad, milyen gazdag vagyok, minden napszakban, minden pillanatban! Ajándék ez, csodálatos ajándék. A földig hajolok, úgy köszönöm meg.

Köszönöm, megtisztelő figyelmüket! Áldást békességet kívánok!

Dsida Jenő : Én hívlak élni

**Hallgasd meg mit
suttog az élet,
élni hív újra meg
újra téged.**

**Ne nézz vissza a
sáros útra,
legyen előtted
minden tiszta.**

**Emeld fel fejed,
lásd meg a
szépet
szemed kékjében
égjen a fényed..
Lásd meg végre,
hogy szeretnek
még akkor is, ha
nevetnek,
hisz mosolyt te
csalsz arcukra,
ismerj bennük
magadra!**

**Soha ne bánd, ha
fáj,
hisz erőre így
találsz.
S mi most
bánatot okoz**

később nem lesz rá gondod.

**Hidd el jól tudom, hogy fáj,
de hinnünk mindig muszáj.
Fogd a kezem, ha úgy érzed,
hogy szívedből kihull az élet.**

Ne keresd már, hogy hol tévedtél,
ne sírj azon, mit meg nem tettél.
Gyere velem, én hívlak élni
vérző szívvel is remélni...

Idősek Világnapjára

Nyugdíjas köszöntővers

Amikor még húsz éves az ember,
Reggel hatkor kelti őt a vekker.
Dolgozni megy, vagy az Egyetemre,
Este mégis bulizni van kedve.

Harmincnál már éjszaka is felkel,
Foglalkozik két-három gyerekkel,
Pelenkát cipel a boltból,
Ki sem látszik a sok "földi jóból".

Negyvenesek már féllábon állnak,
Ők már akkor tinikre vigyáznak,
S bár még mindig korán kelnek,
Kiegészítésként másodállást lelnek,
Mindegy az, ha nincs is hozzá kedve,
Kell a gyerekeknek pénz az Egyetemre.

Ötvenesek sem dőlhetnek hátra,
Gondolni kell már az unokákra.
Itt fáj, ott fáj, de nincs idő sírni,
Mert még jó pár évet ki kell bírni.

Hatvanasok lassan evickélnek,
Nemsokára ők már révbe érnek,
Munkás éveiket kiszámolni kérik,
Sok munka van benne, a nyugdíj beérik.
Nem volt jó számtanból, aki kiszámolta,
Vagy talán a postás nem jó helyre hozta?
Mert mire be lett fizetve az összes számla,
Nem maradt a nyugdíjból a télikabátra.

Mit tehetne? Szórólapon akciókat keres,
Ha kell, egy nap három, négy boltba is beles,
Lássa, hol olcsóbb, és hol drágább a sok díj,
Hogy a széle-hosszát megüsse a nyugdíj.

Hetvenesnek már teljesül az álma,
Megszületik egy-két dédiunokája,
S bár kezét és lábát alig húzza-vonja,
Elmúlik akkor mindenféle gondja,
Amikor az unokákat karjába szorítja.
Nem baj, ha egész nap görnyed is a háta,
Boldog, ha a család az asztalát körbeállja.

A következtetést ebből le kell vonni,
Hogy a legszebb, legjobb nyugdíjasnak lenni!
Még akkor is, ha kihullott már minden fogunk,
És a fogászaton vagyonokat hagyunk.

Rendelőkből töltjük le fél életünket,
És gyógyszerrel tömik pénz helyett zsebünket,
Örülünk, hogy mégis megértük e szép kort,
Bár nem daliásan, mint ahogyan régen volt,
De hál-isten, van még mit a tejbe aprítani!
És tudjuk az unokákat szépre, jóra tanítani!

Legyen hát a mai ünnep büszkeségünk napja,
Hatvanasok, hetvenesek, nyolcvanasok,
kilencvenesek, százévesek boldog pillanata,
Hogy meglegyen mindig az a kicsi, mire vágyik!

Park oddychu a športu

„Projekt bol finančne podporený Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky“

Dôvodom výstavby Parku oddychu a športu bolo doplnenie areálu s work-outovým zariadením čím sa vytvoril priestor pre aktívne trávenie voľného času pre celú rodinu, ako aj z dôvodu prevencie kriminality na území obce.

Osadením športovo-hranej zostavy s ukončením kĺzačiek na gumenej dlažbe sa vytvorilo bezpečné miesto určené pre rôzne vekové kategórie detí, ktoré slúži na aktívne trávenie voľného času miestnych detí a mládeže ako aj návštevníkov obce. Takisto bola osadená aj informačná tabuľa s prevádzkovým poriadkom detského ihriska.

Celkové náklady na realizáciu projektu boli po ukončení procesu verejného obstarávania vyčíslené na sumu 6 711,46€, z ktorých 5 000,00€ bolo poskytnutých Ministerstvom vnútra formou dotácie zo štátneho rozpočtu v oblasti prevencie kriminality. Zvyšok finančných prostriedkov vo výške 1 711,46€ bol vykrytý z rozpočtu obce.

Deti, pod dozorom rodičov, tento novovytvorený priestor s obľubou využívajú.

Slávnostné odhalenie pamätných tabúl

Dňa 14. novembra 2010 sa v našej obci konalo slávnostné odhalenie pamätných tabúl padlým v 1. a 2. svetovej vojne, židovským spoluobčanom a občanom odvečeným na nútené práce.

Vážené dámy, vážení páni, drahí spoluobčania , drahí hostia, drahí pozostalí!

Keď som chcel zvoliť motto na titulnú stranu pozvánky na túto udalosť, nemusel som dlho rozmýšľať. Prišli mi na um tieto slová veľkého maďarského básnika Sándora Petőfiho

„Čas je pravdou a rozhodne čo ňou nie je“. Ak sa hlbšie zamyslíme, táto jediná veta v sebe nesie rozsudok, vzkriesenie ale aj nádej. Rozsudok nad tými, ktorí spáchali niečo zlé varujúc, že až čas rozhodne o správnosti našich činov. Vzkriesenie a nádej núka tým, čo utrpeli nejakú stratu.

A veru, dnes sme sa tu zišli preto, aby sme naplnili slová básnika „lebo čas rozhodol“ vyniesol na povrch pravdu, tak dnes symbolicky odhalením pamätnej tabule aj my činíme pravdu a zadostučinenie poškodeným minulých rokov na pamiatku padlých počas prvej a druhej svetovej vojny, občanov odvečených na nútené práce do bývalého Sovietskeho zväzu a židovských spoluobčanov.

Podobne, ako v každom človeku, aj vo mne sa vynára veľa otázok, že prečo sa stali všetky tieto udalosti. Prečo bola potrebná prvá a druhá svetová vojna, odvečenie na nútené práce, holokaust židov a cigánov. Vo vojnách vo vetre, v zime, v daždi, v blate a o hlade, nútili zabíjať ľudí proti ich vôli. Zamyslíme sa nad tým, počet obetí prvej svetovej vojny sa odhaduje na 15-20 miliónov. V druhej svetovej vojne zahynulo 24 456 700 vojakov, 42 326 700 civilistov a 5 754 000 židov – smelo môžeme povedať, nezmysle.

O trápeniach na nútených prácach – k nám prehovoril pán Július Gönci, ktorého sme spolu s pánom Vojtechom Ješom prednedávnom uložili na večný odpočinok – ukončiac týmto ešte donedávna zoznam živých, odvečených na nútené práce. O nútených prácach písal aj Solženicin z vlastných skúseností, keďže strávil 11 rokov v sovietskych väzeniach a pracovných táboroch – s pomocou 227 bývalých zajatcov – v románovej forme zdokumentoval Gulagy, odhaliac tým veľa - veľa hrôz.

Keď človek počuje Osvienčim, Dachau, Terezín, prechádza mu mráz po chrbte, oči mu zalejú slzy, hoci tam nebol. Čo potom cíti rodáčka z našej obce Edita Lichtensteinová, ktorá prešla peklom a vrátila sa k nám, aby tu dnes mohla byť? Je ťažké si aj predstaviť, že človek postavil 24 táborov smrti, aby systematicky, krutým spôsobom poslal na smrť 5 754 000 našich židovských bratov a sestier. Ako sme počuli od pána Júliusa – kto to nezažil, nevie si ani predstaviť tú hrôzu.

Bola ešte Leninská osada, kde trýznili vlastníkov pôdy, ako aj povstanie v roku 1956. O Benešových dekrétach by vedel veľa rozprávať pán Elemér Bernáth, ktorý v Americkom Fort Morgene sníva o svojej obci, o susednom Zemplínskom Jastrabí, ako aj ďalší. Ich jediným zločinom bolo, že sa narodili ako Maďari.

Na viaceré hrôzy dali historici odpoveď. Žiaľ, je to slabá útecha pre milióny zosnulých a ich príbuzných. Boli zničené ľudské osudy, vznikli hlboké a neliečiteľné duševné a telesné rany. Na základe týchto udalostí, oprávnenne môžeme nazvať dvadsiate storočie „storočím etnických čistiek“. Jedinú nápravu poskytuje uplynutý čas a viera vo Všemohúceho.

V našich mysliach hľadáme odpoveď na to, ako by bola vyzerala naša obec, ak by sa tieto hrozné udalosti neboli stali. Ako by sa bol vyvíjal osud tých rodín, kde odtrhli už vychovaných synov a otcov v plnom rozkvetení síl od ich plačúcich nemluvniat.

Myslím si a verím, že všetci sme si rovní, a to na milosť odkázaní vinní ľudia. Stojac tu, na cintoríne, môžem smelo vyhlásiť, že sme úbohí zúfajúci, veriaci vo vzkriesenie. A predsa sa obráti človek proti človeku.

Som si istý, že niet rozdielu medzi Cigánom, Maďarom, Židom, Rumunom a akoukoľvek inou národnosťou, či medzi ľuďmi s bielou, čiernou či žltou farbou pleti. Tak niet rozdielu z hľadiska viery medzi reformovanými, katolíkmi, židmi a svedkami Jehovovými. Niet rozdielu, pretože každý má toho istého Pána. U Všemohúceho niet rozdielu, len my, pozemskí smrteľníci kladieme medzi seba rozdiely podľa reči, národnosti, náboženskej príslušnosti, či dokonca farby pleti. Hľadiac na druhú stranu mince samozrejme sú rozdiely medzi ľuďmi poriadkumilovnými, plnými snahy, čestnými, poctivými, s pevnou vierou a ich pravým opakom. Nie sú potrebné kadejaké jazykové zákony, Benešove dekréty a akékoľvek ďalšie pravidlá zneprijemňujúce život.

Samozrejme sem-tam sú napäté situácie, ktoré spôsobuje ľudská chatrnosť, pocit nadradenosti, alebo hlúposť. K riešeniu týchto problémov však nie sú potrební právnici, vykladači zákonov, ani organizácie, zmluvy a dojednania a možno ani Európska únia, ale stačilo by dodržiavanie desiatich božích prikázaní. Stačilo by, keby sme si navzájom ctili ľudskú existenciu a skôr ako začneme konať, potichu sami sebe povedali, že miluj blížneho svojho ako seba samého.

Pýšme sa tým, že sme Sirmíčanmi, že tu žili naši predkovia. Nech nás naplnia sebavedomím to, že väčšina občanov našej obce si osvojila, ctí a rešpektuje vyššie uvedené ľudské hodnoty a nekladie dôraz na rozdiely ohľadne národnosti, farby pleti a náboženskej príslušnosti medzi sebou navzájom. Svojím príkladným správaním pomôžeme tým, ktorí si ešte neuvedomili, že u Všemohúceho sme si všetci rovní. Zobudte sa!

Aj my živí máme poslanie! Dávať pozor, aby neupadli do zabudnutia tieto strašné činy. Musíme pozdvihnúť naše slovo proti pošliapaniu ľudských práv, aby sa takéto a im podobné udalosti nestali už nikdy a nikde na svete.

Aj teraz vidíme, že hroby našich predkov a odhalenie pamätnej tabule privolá domov každého korektného človeka či je zďaleka alebo zblízka. V minulosti privolalo domov z ďaleka Editu a Alžbetu Lichtensteinovú, Ervina Katza a Yitzaka Livnata. Volá nás domov, kde sú korene našich predkov, aby sme odtiaľ načerpali duševnej sily.

Dnes odhalíme pamätnú tabule. Postavili sme ich pre mŕtvych, no sú určené nám, žijúcim. Prajem, aby sme na nich dlho pamätali sviečkou, vencom či myšlienkou, lebo pamätný deň je príležitosťou, aby sme naďalej živili spomienku na našich milovaných. Nech dá Všemohúci, aby sme my aj naši potomkovia, ešte dlho pamätali.

Amen.

Ďakujem za Vašu ctenú pozornosť

Tisztelt hölgyeim és uraim , kedves polgártársaim , kedves vendégek , kedves hozzátartozók !

Amikor erre az eseményre a meghívó címlapjára mottót akartam választani nem sokat kellett töpregenem . Nagy magyar költőnk Petőfi Sándor sorai jutottak eszembe „ Az idő igaz s eldönti mi nem az „ Ha mélyebben elgondolkodunk ez az egyetlen mondat, az ítéletet, a megváltást, és a reményt is magában hordozza . Ítéletet azok felett , akik valami rosszat tettek , figyelmeztetve, hogy majd az idő eldönti cselekedetük helyességét . Megváltást és reményt sugal a kártszenvedetteknek .

És bizony, ma azért jöttünk ide össze , hogy beteljesítsük a költő szavát „ mert a z idő eldöntötte „ felszínre hozta az igazságot , így ma szimbolikusán emléktábla avatással , mi is igazságot , elégtételt, adunk az elmúlt idők kártszenvedetteinek, az első, és a második világháború , a szovjet kényszermunkára elhurcoltak , és zsidó polgártársaink emlékének .

Az átlagemberhez hasonlóan bizony bennem is sok – sok kérdés vetődik fel , hogy miért kellett mindezen eseményeknek megtörténniük . Miért volt szükség az első és a második világháborúra , a kényszermunkára való elhurcolásra, zsidó és cigány holokausztra. A háborúban, szélben , hidegben, esőben, sárban, éhen, akarata ellenére ölni kényszerítették az embert. Gondoljunk csak bele az első világháború áldozatainak számát 15– 20 millióra becsülik . A második világháborúban 24 456 700 katona , 42 326 700 civil személy , 5 754 000 zsidó halt meg - bátran mondhatjuk , értelmetlenül.

A kényszermunka gyötrelmeinek egy részéről - felvételről Gönci Gyula bácsi beszélt hozzánk , kit Jeso Béla bácsival nemrég helyeztünk örök nyugalomra - bezárva ezzel a kényszermunkára elhurcoltak élőinek sorát . A kényszermunkáról Szoltsenyicin, aki 11 évet töltött szovjet börtönökben és munkatáborokban, saját tapasztalatai alapján írta meg – 227 volt fogoly segítségével – regényszerű dokumentációját a Gulagot , feltárva ezzel a sok-sok szörnyűséget.

Ha az ember azt hallja Ausvitz , Dachau , Terezin, végig fut a dér a hátán, könnybe borul a szeme, pedig ott sem volt . Akkor, hogyan érez falunk szülöttje Lichtenstein Edit aki megjárta a poklot és visszajött hozzánk , hogy ma itt lehessen. Még elképzelni is nehéz hogy az ember 24 haláltáborot épített fel , hogy szisztematikusan, kegyetlen módon 5 754 000 zsidó testvérünket küldjön a halálba . Mint Gyula bácsitól hallottuk - aki nem élte át , el sem tudja képzelni azt a szörnyűséget.

Volt még Lenin tanya , ahol a földbirtokosokat sanyargatták, és 1956 – os forradalom . A Benes dekrétumról, sokat tudna beszélni Bernáth Elemér bácsi aki az Amerika-i Fort Morgenban, falujáról a szomszédos Magyarorsárról álmodik és a többiek . Egyedüli bűnük az volt , hogy magyarok születtek.

A sok – sok szörnyűségre a választ megadták a történészek . Sajnos, ez gyenge vigasz az elhunyt emberek millióinak és azok hozzátartozóinak . Emberi sorsok mentek tönkre , mély és gyógyíthatatlan lelki és testi sebek keletkeztek. Ezen események alapján méltán nevezhetjük „ az etnikai tisztogatások évszázadának „ a 20. – ik századot . Egyedüli orvoslást az idő mullása és a Mindenhatóba vetett hit szolgáltat .

Gondolatainkban elkallódvá választ keresve arra , hogy hogyan nézett volna ki községünk , ha – e szörnyű események sora nem történik meg . Hogyan alakult volna a sorsa azoknak a családoknak ahol a már felnevelt fiúgyermeket, ereje teljében lévő szerető édesapát, a polyában síró gyermekétől szakították el.

Vélem és hiszem , hogy mind egyek vagyunk , mégpedig kegyelemre szoruló bűnös emberek . Itt a temető területén álva bátran kijelenthetem , hogy a váltságban reménykedő nyomorultak . És mégis az ember , ember ellen fordul .

Biztos vagyok benne , hogy nincs különbség , cigány , magyar , zsidó , román és bármilyen más nemzetiség , vagy fehér, fekete és sárga bőrszínű ember között. Úgy ahogy nincs különbség vallási szempontból sem református, katólikus , zsidó és Jehova tanuja között. Nincs különbség, mert ugyanaz az Úra mindenkinek . A Mindenhatónál nincs különbség , csak mi földi halandó emberek, teszünk egymás közt különbséget, nyelv, nemzetiség, vallási hovatartozás , vagy éppen bőrszín szerint. Az érem másik oldalát is megnézve persze van különbség, rendszerető, igyekvő, tisztességes , becsületes , szilárdhitelű ember, és ennek elenkezője között, Nincs szükség holmi nyelvtörvényre, Benes dekrétumra , és egyéb más életkeserítő szabályozásokra.

Persze itt – ott vannak feszültségek, melyeket az emberi gyarlóság , felsőbbrendűségi érzet , vagy butaság okoz . Ezek megoldásához elsősorban nem jogászok , törvénymagyarázók kellene , nem is intézmények , szerződéses és egyezményes, s talán nem is az Európai Unió, hanem elég volna a tízparancsolat betartása . Elég volna, ha tisztelnénk egymás emberi létét, és mielőtt cselekednénk halkan magunkban elmondanánk , hogy szeresd felebarátodat mint önmagadat .

Büszkélkedjünk azzal, hogy Szürnyegiek vagyunk , hogy itt ´éltek őseink. Bizakodással töltsön el minket , hogy községünk polgárainak java része , magáénak érzi , tiszteli és tiszteletben tartja az előbb felsorolt emberi értékeket, és nem tesz különbséget nemzetiség, bőrszín , és vallási hovatartozást illetően egymás között . Saját példamutatásunkal segítsünk azoknak akik még nem dőbentek rá , hogy a mindenhatónál mind egyek vagyunk . Ébredjetek !

Nekünk élőknek is van feladatunk !!! Vigyáznai , hogy ne merüljenek feledésbe ezek a szörnyű tettek . Fel kell emeljük szavunkat az emberi jogok tiprása ellen., hogy ilyen és ehhez hasonló események soha és sehol meg ne történjenek a világban.

Most is látjuk , hogy a néma sírhant – emléktábla leleplezése minden rendes embert hazahív. Hazahívta a távolból Lichtenstein Editet és Erzsébetet, Katz Ervint, Yitzak Livnatot és természetesen a közelebbieket. Hazahív oda , ahol őseink gyökerei vannak , hogy onnan lelki erőt merítsünk.

Ma síremlékeket – emléktáblát leplezünk le . A holtaknak emeltük , de nekünk élőknek szól . Kívánom , hogy még sokáig emlékezzünk és emlekezzenek meg ,gyertyával , koszorúval , gondolatban róluk, mert a megemlékezés napja alkalom , hogy tovább éltessek szereteteinket. Adja a Mindenható , hogy mi és utódaink még sokáig emlékezzünk.

Ámen .

Köszönöm megtisztelő figyelmüket

Akikért nem szólt a harang

Csak úgy élhetünk egymás mellett békében, ha tiszteletben tartjuk az alapvető emberi jogokat

- és a halottakról való megemlékezés az -, ha megbecsüljük egymást, ha szembesülünk az igazsággal.

2010. november 14-én Szürnyeg községben ezen gondolatok szellemében felavatták az I. és a II. világháborúban elesettek, a Szovjetunióba elhurcoltak, zsidó polgártársaink és Szürnyeg község felszabadításakor elesettek emléktábláját. Értelemszerű, hogy a véresvesztésben is benne van, benne rejtőzködik a győzelem, tudjuk, hogy az áldozat a holnap ígérete. Minden halottal szegényebb lett a nemzet. Úgy gondoljuk, érezzük, hogy az I.-II. világháborúban elesetteket, vagy bármely, más módon elhunytakat, bűrszínre, vallási, vagy faji hovatarozásra való tekintet nélkül megillet a kegyelet, a megbékélés. Hajtsuk meg fejünket a nemzet áldozatai előtt. Emlékezzünk rájuk mély tisztelettel. Ha most szemeink egy kis időre becsukódnak, tekintsünk vissza a harctérre, ahol katonáink halálukat lelték egy szebb jövő reményében. Ott kell, hogy lebegjen mindannyiunk szeme előtt elrettentő példaként az a szomorú igazság, hogy a háború ártatlan életet ont ki, amiről mindnyájan úgy vélekedünk, hogy soha de soha nem szabadna újra megtörténnie. Ezen gondolatokkal jelentek meg a szürnyegi polgárok és a mélyen tisztelt vendégek az emléktábla leleplezésének napján. Kalán Viktor polgármester nyitotta meg a programot ünnepi beszédével, melyben emlékeztetett mindenkit, hogy az utókor sokkal tartozik az áldozatoknak, és minden időben tisztelettel gondoljunk az eltávozottakra. Beszédében szót ejtett arról a tényről, hogy mi történt volna, ha az emberek, akiknek neve az emléktáblán szerepel, az élők között maradnak, mennyi anya, feleség, gyermek élne gyász és fájdalom nélkül. Hangsúlyt fektetett arra a tényre, hogy az emberek egyformák vallási és nemzeti hovatartozásra való tekintet nélkül, mivel nem a bőrszín, vagy az anyanyelv teszi az embert azzá, amivé válik. Most is látjuk, hogy a néma sírhang – emléktábla leleplezése minden rendes embert hazahív. Hazahívta a távolból Lichtenstein Editet és Erzsébetet, Katz Ervint, Yitzak Livnatot és természetesen a közelebbieket. Hazahív oda, ahol őseink gyökerei vannak, hogy onnan lelki erőt merítsünk. Ezután a megható és szívhez szóló megemlékezés után ökumenikus istentisztelettel folytatódott a délután. Az ünnepélyes leleplezésen tiszteletét tette Demes Tibor református lelkész, Mgr Michal Fedič görög katolikus lelkész, valamint Varga Elek István a sátoraljaújhelyi zsinagóga gondnoka. Az istentisztelet végeztével sor került az emlékmű ünnepélyes leleplezésére, melyre később az emlékezés koszorúit helyezték el a jelenlévők. Ezek után került átadásra a község központi tere, melyet a meghívott vendégek is megtiszteltek jelenlétükkel. Reméljük, hogy ez a délután és az emléktábla leleplezése közelebb hozza az embereket, és értékelni fogják a békeidőket, melyet őseink vívtak ki nyugalomunk érdekében.

RÉGÍÓ , Bodroghöz és ung – vidék kulturális , közéleti lapja VII./6 2010.november

---

Nová tvár strediska obce

Naša obec sa z dlhodobého hľadiska usiluje o zlepšenie životných podmienok vidieckeho obyvateľstva a zvýšenie atraktivity obce Sirník.

Predmet projektu

Predmetom projektu bola rekonštrukcia a modernizácia verejného priestranstva, celková estetizácia prostredia v centre obce, ktorá si vyžadovala rekonštrukciu vzhľadom na nevhodný a neuspokojivý stav. Realizáciou stavby sa vytvorila centrálna zóna so zakomponovanými novými prvkami ako je napríklad voda, ktorá vniesla do priestoru väčšiu mieru vnímania prírody. Centrum relaxačnej zóny a oddychovej zóny v obci sa stalo populárnym predovšetkým v letných mesiacoch.

Plány do budúcnosti

Obec v blízkej budúcnosti plánuje zrekonštruovať miestne komunikácie. Medzi prioritný cieľ patrí podpora výstavby slnečných kolektorov, ktoré budú slúžiť na ohrev teplej vody pre domácnosti.

Taktiež plánuje zrekonštruovať Materskú školu, čím obec dosiahne vyššiu atraktivitu a v neposlednom rade chce podporiť stravovanie v školskej jedálni.

Úprava verejného priestranstva pri MŠ Sirník

Z dlhodobého hľadiska sa naša obec usiluje o zlepšenie životných podmienok obyvateľstva a zvýšenie atraktivity obce.

Cieľ projektu

Na základe výzvy č. IV/4.1 ISRÚ/2011 v rámci opatrenia osi 3 implementované prostredníctvom osi č. 4 - Obnova a rozvoj obcí bol schválený projekt "Úprava verejného priestranstva pri MŠ v obci Sirník." Projekt bol financovaný z prostriedkov EPFRV, ktoré boli obci poskytnuté nenávratne.

Mládežnícky fitness park

Mládežnícky fitness park bol vybudovaný za účelom zvýšenia prevencie kriminality na území obce, hlavne na prevenciu majetkovej trestnej činnosti, vandalizmu a priestupkov. Zároveň došlo k výraznému skultúrovaniu a skrásleniu verejného priestranstva. 80 % finančných prostriedkov bolo poskytnutých z dotácie zo štátneho rozpočtu na oblasť prevencie kriminality a zvyšných 20% bolo zabezpečených z rozpočtu obce.

Projekt bol realizovaný v dvoch etapách. Výstavba prvej etapy bola ukončená v roku 2015. Celkové náklady na I. etapu predstavovali 12860,09€, z toho bolo 9400,00€ pokrytých z dotácie zo štátneho rozpočtu 2015 a 3460,09€ z vlastných zdrojov obce. V rámci prvej etapy bolo zakúpených a osadených osem posilňovacích strojov a uložená gumená dlažba. Predmetom druhej etapy boli stavebné práce, osadenie prístreškov, lavičiek, výsadba zelene. Celkové náklady na 2. etapu predstavovali 22700,90€, z toho 18000,00€ bolo vykrytých z dotácie zo štátneho rozpočtu a spoluúčasť obce predstavovala 4700,90€.

Výstavba Mládežníckeho fitness parku bola súčasťou dlhodobej snahy obce o aktívne zapojenie detí a mládeže do športového a spoločenského života obce a tým aj zníženiu kriminality v obci (zamedzenie krádežiam a znečisťovaniu verejného priestranstva, rušenie nočného pokoja, vytváranie nelegálnych skládok, a pod.)

Mládežnícky fitness park nadväzuje na oddychovú zónu obce s rybníkom a altánkom. Obyvatelia obce privítali a radi využívajú

možnosť športovania - posilňovania v exteriéri - na čerstvom vzduchu.

Ďalšie fotografie nájdete v galérii.

"Projekt bol finančne podporený Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky"

SZÜRNYEG község többszörösen is ünnepeelt advent

HARMADIK VASÁRNAPJÁN

**„Ennek a gyülekezetnek nem a félelem és a gyávaság lelkét adta az Úr,
hanem a hit és bátorság lelkét.” - Kalán Viktor.**

A 2017-ES ÉV KÉT OKBÓL IS FONTOS A KÖZSÉG LAKOSAINAK, GYÜLEKEZETÉNEK, HISZEN A REFORMÁCIÓ 500. ÉVFORDULÓJÁT, S A KÖZSÉG ÍRÁSOS EMLÍTÉSÉNEK 950. ÉVFORDULÓJÁT ÜNNEPLIK AZ IDÉN. AZ ISTENI GONDVISELÉS ÚGY HOZTA, HOGY EBBEN AZ ESZTENDŐBEN SZÁMOS RENDEZVÉNY TÁRKOTTA A TELEPÜLÉS KÖZELÉT. ADVENT HARMADIK VASÁRNAPJÁN KÜLÖNLEGES NAPRA EBREDT SZÜRNYEG KÖZÖSSÉGE, HISZEN AZ ÜNNEPNAPOK SORÁT DECEMBER 17-ÉN, NÉGYSZERES RENDEZVÉNNYEL ZÁRTÁK A HELYIEK, MELY A REFORMÁTUS PARÓKIA SZENTELESET, A REFORMÁCIÓ 500. ÉVFORDULÓJA ALKALMÁBÓL KÉSZÜLT EMLÉKKŐ LELEPLEZÉSÉT, EGY A FALU ÉLETÉT MEGŐRÖKÍTŐ IDŐKAPSZULA MEGÁLDÁSÁT, ÉS A FALU NYUGALMAZOTT LELKÉSÉNEK KÖNYV BEMUTATÓJÁT TAKARTA.

leg. Azért helyezzük ma 50 évnyi nyugalomra, hogy emlékeztessen bennünket Isten örökkévalóságára. A kapszula tartalmazza mindazt, amit az Isteni gondviselésnek köszönhetően elérhettük, s arra szolgál majd, hogy a következő nemzedék számára megmutassa azokat az értékeket, melyekkel a Jóisten megajándékozott bennünket!” A rendezvény következő állomása

hez, és ő is közeledni fog hozzátok.” -Jakab 4. leveléből idézve szólt a gyülekezethez, s arra kérte a jelenlévőket, hogy éljenek Istennek tetsző életet. „Az emléktábla leleplezése, s a mai ünnepnap egyben felhívás gyanánt is szolgál, mégpedig fel-

Az ünnepnap a református parókia udvarán vette kezdetét, ahol Blánár Erik, kiséresi lelkész, esperes helyettes tett szolgálatot. Luther Márton gondolatait felidézve arra utal, hogy a mai korban az emberek minden egyéb elfoglaltsága mellett Isten igéje sajnos nem talál hajlékot a földi világban. „Erre a gondolatra rá-cáfol a mai alkalom, hiszen a szürnyegi gyülekezet bebizonyította, hogy Isten igéje igen is otthonra talált. A helyi közösség bizonyítottan vágyik arra, hogy legyen lelkipásztora, és hogy a gyülekezet vezetője otthonra leljen a közösségben. Ennek érdekében összefogtak, és otthon teremtettek lelkészüknek és családjának...” - méltatta a helyi gyülekezet példátlan

összetartó erejét az esperes helyettes, majd szolgálatával megáldotta az épületet, s ekképpen zárta szavait: „Legyen ez a hajlék békés otthona a lelkésznek és családjának s egyben a békeség szigete az egész gyülekezetnek.” A református parókia megáldását követően a nagytiszteletű lelkészek és az ünneplő gyülekezet a ravatalozó épülete elé vonultak át. Itt megáldották a település 950. írásos említésének évfordulója alkalmából készült időkapszulát, melyet a jövő nemzedék számára helyeztek el a ravatalozó épülete előtt. Vladimir Getka, görög katolikus lelkész így szólt a közösséghez: „Ez az időkapszula a Jóisten dicsőségét hivatott hirdetni, nem pedig az ember előtt tiszte-

a református templom udvara volt, ahol id. Demes Tibor, nyugalmazott református lelkész leleplezte a reformáció 500. évfordulója alkalmából faragott emlékkövet. A reformáció történéseire emlékezve hálát adott, hogy ma a saját nyelvünkön dicsérhetjük az Urat. „Közeledjete Isten-

szólit, hogy válaszoljunk Isten szeretetére.” - zárta gondolatait id. Demes Tibor. Az emléktábla felavatása után a gyülekezet istentisztelet keretében adott hálát az Úrnak. Kozár Péter, a helyi gyülekezet lelkésze az igehirdetés keretében megemlékezett a reformáció történéseiről, s kiemelte,

hangoztak a település polgármesterének szavai, aki további beszédében a parókia szentelését, mint újabb történelmi eseményt méltatta. Elmondta, hogy a gyülekezet régi vágyálmá vált valóra a parókia kialakításának gondolatával. Az elképzelés 2013-ban gyökerezik, amikor is if. Demes Tibor lelkész tett szolgálatot a faluban. Kezdeményezésének, és ösztönző magatartásának köszönhetően a helyiek nekifogtak a lelkészlak kialakításának. Ahogy azt a polgármester elmondta, a református egyházközösség felajánlotta a Református Elemi Népiskolát a község tulajdonában lévő családi házért cserébe. Miután megtörtént a tulajdonviszonyok rendezése, szármay kaptak a tervek, hiszen az elhanyagolt épület rekonstrukcióra szorult. Az önkormányzat

a kertben felavatott kő hosszú ideig hirdeti majd helyi közösség Istenbe vetett hitét. A kétnyelvű igehirdetés keretében megköszönte a polgármesternek és a testületnek, hogy a rendezvény szervezési munkálatait és anyagi háttérét átvállalták. Ezt követően Hranýó Mihály, nyugalm-

irányítja. Ahogy azt Hranýó Mihály elmondta, az Akarsz e meggyógyulni? c. könyv 44 év lekipásztori szolgálatát tartalmazza. A könyv bemutatása során a szerző kiemelte, nyugdíjba vonulása után a lelkésztől bár elvethetik a hivatalt, de a szolgálatot soha. Ahogy arra a cím is utal, a könyv

meg akarunk gyógyulni, időben kell segítségért fordulnunk, mégpedig a legnagyobb orvoshoz, aki nem más, mint maga a Jöisten." Végezetül megköszönte a polgármesternek és a testületnek, hogy lehetővé tették a könyv megjelenését. A bemutatást követően Kalán Viktor, a település

zott református lelkész könyve került bemutatásra. A szerző köszönetet mondott a polgármesternek a könyv előszavának megírásáért, s kiemelte, óriási megtiszteltetés számára, hogy egy olyan ember írta a könyv kezdő sorait, aki úgy vallja, hogy élete minden lépését az Isteni gondviselés

központi témája a lélek gyógyulása. A szerző úgy tartja, hogy valamilyen módon minden ember beteg, ezért az írás által szeretne szolgálatot teljesíteni minden gyógyulni vágyó, a bűn terhei következtében betegség hordozó embernek. Beszédét a következő gondolattal zárta: „Ha

vezetője beszédében sorra vette az ünnepnap eseményeit. A reformáció 500. évfordulója kapcsán felelevenítette a gyülekezet Vizsolyba történő utazását. Elmondása szerint ekkor született az elhatározás, hogy a reformátor ősök emlékére e jubileumi alkalomból emlékkövet állítanak. A természetes andezit kő az imregi kőbányából ered, majd a csiszolást követően kőbe véstetett az ige, miszerint: „Uram, Te voltál nekünk hajlékunk nemzedékről nemzedékre.” A polgármester a következő szavakkal fordult a gyülekezethez: „Legyünk hálásak az úttörő reformátorainknak, akik mindent megtettek azért, hogy tiszta élő igével táplálkozzunk. Adj a Úr, hogy maradjunk is meg benne.” –

anyagi hozzájárulás mellett a lelkes gyülekezet adakozott a munkálatokhoz, majd további támogatókra találtak a Zempléni egyházmegye több gyülekezetében is. Összetartó közösség lévén a munkálatokat saját kezűleg végezték, amiért ezúton is köszönetet mond minden dolgozó kezű helyi embernek. „Ennek a gyülekezetnek nem a félelem és a gyávaság lelkét adta az Úr, hanem a hit és bátorság lelkét.” – mondta Kalán Viktor, aki végezetül szeretettel fordult az Akarsz e meggyógyulni c. könyv szerzőjéhez, Hranýó Mihályhoz: „Bízzom benn, hogy akik a könyvet nyitott szívekkel fogják olvasni, úgy annak szava termő talajra talál.” Végezetül köszönetet mondott mindazoknak,

„Projekt bol finančne podporený Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky“

Dôvodom výstavby detského ihriska bola jeho absencia v našej obci. Jediné detské ihrisko sa nachádza len v areáli materskej školy, ktoré je určené a využívané len deťmi, ktoré ju navštevujú. Nové detské ihrisko bolo vybudované z dôvodu lepšieho zapojenia detí a mládeže do športového a spoločenského života obce a taktiež z dôvodu prevencie kriminality na území obce.

Realizáciou projektu sa vybuďovalo detské ihrisko pozostávajúce z hojdačiek a športovej zostavy uložených na gumenej dlažbe a určených pre rôzne vekové kategórie detí a mládeže a zároveň sa dosiahlo celkové zvýšenie bezpečnosti a zlepšenie kvality života občanov obce a jej návštevníkov.

Celkové náklady na realizáciu projektu boli po realizácii verejného obstarávania vyčíslené na sumu 14 747,76€, z ktorých 10 000,00€ bolo poskytnutých Ministerstvom vnútra formou dotácie zo štátneho rozpočtu v oblasti prevencie kriminality. Zvyšok finančných prostriedkov vo výške 4 747,76€ bol vykrytý z rozpočtu obce.

Vytvorilo sa tak bezpečné miesto, ktoré slúži na aktívne trávenie voľného času miestnych detí a mládeže a ktoré ho s obľubou využívajú. V neposlednom rade vhodne nadväzuje na oddychovú zónu na ulici Ondavskej a outdoorový fitness park, kde môžu aktívne tráviť voľný čas dospelí.

Ďalšie fotografie nájdete vo fotogalérii v časti Detské ihrisko Ondavská